

[Tommy Dinesen]

»Scandinavian Star«, der lige brændte, og som var 21 år gammelt, fik vi 135 mio. kr. for. De tal, man bruger fra regeringens side, passer ikke. Det er derfor, jeg siger, at man sælger disse færger, og så finder man argumenterne bagefter, og det er de ikke blevet bedre af.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Det er jo svært at spå, især om fremtiden, men her kan jeg forstå, at hr. Tommy Dinesen helt præcis kan spå og fastslå, hvordan prisen vil blive i 1996. Det er virkelig en skråsikkerhed, som er utrolig sjælden.

(Kort bemærkning).

J. K. Hansen (S):

Det er til hr. Kofod-Svendsen vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt det er en god forretning at sælge nu.

Vi mener imidlertid slet ikke, at disse to færger skal sælges overhovedet, for de er det bedste og det nyeste, DSB har, og der er en række færger, der skal skrottes eller sælges forinden.

Men hvis vi laver et regnestykke – og det skulle ikke være særlig svært, ej heller for hr. Kofod-Svendsen – vil vi da kunne regne ud, hvad kapitalværdien af 4, 5, 6 eller 8 års driftsoverskud er, men lad os bare tage 6 års driftsoverskud. Og så kan man da regne ud, hvad kapitalværdien af et salg ville være om 6 år. Vi ved f. eks., at det gamle skib, som ved den tragiske ulykke for nylig brændte fuldstændig ud, hvorved en række mennesker kom ulykkeligt af dage, blev solgt for 125 mio. kr., da det var 21 år gammelt. Derfor vil jeg vove at påstå, at de to nye skibe her, hvis de skulle sælges – vi vil ikke sælge dem, men hvis de skulle sælges – ville have en kapitalværdi ved salg. Og det vil altså sige, at den samlede kapitalværdi til den tid ville være langt højere end det, som hr. Kofod-Svendsen får ud af det nu, samtidig med at han er med til at forringe en rute, både hvad kapacitet og komfort angår.

Men jeg kunne måske spørge hr. Kofod-Svendsen: Hvad er det egentlig, Kristeligt Folkeparti har fået for dette her? Jeg synes ikke, Kristeligt Folkeparti har fået noget som helst, i hvert fald ikke så meget, at det skulle berettiggeliggøre, at man ikke vil overholde Storebæltsaftalen.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Hr. Kofod-Svendsen siger nærmest lidt hånligt, at jeg er skrāsikker på den pris, jeg nævner. Dertil vil jeg sige: Ja, det er jeg da. Og jeg må spørge: Hvorfor tror hr. Kofod-Svendsen mere på regeringen end på mig? Jeg er da ikke taget i nogen løgn i hvert fald. Jeg har arbejdet med disse sager i mange år og følger ærlig talt markedet meget godt. Det gør man, når man er søfartspolitisk ordfører. Derfor ved jeg, at de tal, regeringen har opgivet, ikke passer. Så enkelt er det. Hr. Kofod-Svendsen kan roligt stole på mig, det skal jeg garantere for, for en anden gangs skyld også.

Hjortnæs (S):

Ved at stemme for dette lovforslag stemmer man ja til en meget betydelig standardforringelse af besejlingen mellem Jylland og Sjælland. Jeg har forstået, at det ikke gør indtryk på statsministeren og heller ikke på trafikministeren eller på finansministeren, at Socialdemokratiet betragter salget som et klart brud på Storebæltsaftalen. Det er i sig selv meget beklageligt. Forsvarsministeren, hr. Arne Melchior, hr. Svend Auken, hr. Søgaard, hr. J. K. Hansen og jeg selv sad med ved bordet, da Storebæltsaftalen blev konfirmeret.

Bortset fra forsvarsministeren, der slet ikke har udtalt sig i denne sag, mener vi alle, at der i det mindste er tale om brud på rimelige forventninger. Det burde gøre indtryk på alle, og jeg minder endnu en gang om, at hr. Arne Melchior som medlem af statsministerens daværende regering sad for bordenden, da aftalen blev indgået.

Men selv om man så skulle være af den opfattelse, at vi ikke har formelt belæg for at påkalde os Storebæltsaftalen, må det alligevel undre, at regeringen vurderer bortsalget som så vigtigt, at den uden videre fejer de indsigelser til side, som er fremkommet fra Socialdemokratiet, der jo er en central forligspartner i denne sag, og gennemfører dette salg med én stemmes flertal. Jeg forstår det ganske simpelt ikke, og set i et lidt længere perspektiv er det næppe heller klogt.

Nu handler det imidlertid ikke alene om Storebæltsaftalen – det kan være vigtigt nok – det handler også og måske først og fremmest om et hensyn til især befolkningen i det midt-, vest-